

8/2 1941

TORKEL TOMASSON

In Memoriam.

Som nyvald riksdagsman 1897 fick jag omedelbart högerregeringens uppdrag att i Högsta domstolen föredraga ett upprättat förslag till ny lapplagstiftning. Ett tillfälle således att grundligt sätta mig in i problemet. Därefter har jag i riksdag och annorstäder vid en mångfald tillfällen i olika avseenden fört lapparnas talan. De kallade mig därför sin "riksdagsman". ^{Den} ~~den~~ nu senast påkallade revisionen av lapplagstiftningen har ock tillkommit på mitt riksdagsinitiativ liksom även lappriksdagen i Arvidsjaur hösten 1937, som yttrade sig över ett kommittéförlag och andra livsfrågor ^{för} Same.

Under denna epok trädde Torkel Tomasson från begynnelsen fram för mig som något av en uppenbarelse. En inkarnation av ett litet undanskymt folk med historia, intelligens, konstnärliga anlag och renhjärtat sinne. Ett folk i oavlätlig kamp mot en karg natur, vilda djur och skumma författningar.

En juridisk examen låg bakom Torkel. Men någon framfärd inom svenskheten låg icke för honom. Så mycket mer höjde han sig som en härold för sitt folk. Hans föredrag inför lappmötet 1918 i Östersund voro utomordentliga både till innehåll och form. Detsamma gällde även hans penna som redaktör för "Samefolkets egen tidning". En glänsande uppläggning, strålande stilkonst. Och framför allt, en hjältes sakrika talan för ^{lapparna} ~~sitt~~ folk, utan undanflykter, utan bugande för konjunkturer, partier eller auktoriteter. Rakt på sak, inga omsvep, det var hans statskonst.

Redan vid förenämnda möte i Arvidsjaur hade ett oblitt öde lagt sin hand på hans livstråd. Han kom ej, hindrad av sjukdom. Och nu är Torkel Tomasson, ^{forta}.

Borgmästargården i Ålsten den 8 februari 1941.

Carl Lindhagen